

Z historie českého stolního tenisu – 41. Díl

Další skvělé výsledky Vacenovské

O tom, že Iveta Vacenovská byla nejzářivější hvězdou českého stolního tenisu po olympiádě v Londýně svědčí její úspěšné vystoupení na turnaji TOP 16, který se hrál na začátku roku 2014 v Laussane. Ve skupině sice nejprve prohrála s Nizozemkou Li Jiao, ale pak porazila Rumunku Danielu Monteirovou-Dodeanovou a postoupila do čtvrtfinále. V něm prohrála s Běloruskou Viktorií Pavlovičovou a v utkání o konečné umístění nestačila na Maďarku Georginu Potaovou.

I přesto si zajistila postup na Světový pohár, který se na konci roku hrál v rakouském Linzi. Tam Vacenovská ve skupině porazila Li Jiao i Kanadanku Zhang Mo, postoupila mezi šestnáct nejlepších do osmifinále, kde její cestu ukončila oddílová kolegyně z Lince Rakušanka Liu Jia.

Uspěla také na domácím šampionátu v Plzni, když ve finále porazila Kateřinu Pěnkavovou. Bylo to už její páté zlato ve dvouhře. Naproti tomu poprvé se z titulu v singlu mužů radoval Tomáš Konečný. V semifinále vydřel sedmisetovou bitvu s Pavlem Širučkem a ve finále přehrál i žebříčkově nejlepšího českého hráče Dmitrije Prokopova.

Vrcholem první poloviny roku byl světový šampionát družstev v Tokiu. Zatímco ženské družstvo mělo nakročeno k postupu do osmifinále, muži ve druhé výkonnostní divizi marně usilovali o postup mezi elitu. České reprezentantky pod vedením nového trenéra Pavla Krpce ve skupině prohrály s Hongkongem, porazily Chorvatsko, pak opět prohrály s Německem a následně přehrály Srbsko. Před posledním utkáním měly šanci postoupit, jenže následná prohra s Ukrajinou je odsoudila do bojů o 13. – 20. příčku. Výhra nad Srbskem a prohra s Maďarskem znamenala dělené 15. místo.

Muži to měli hodně složité. Na úvod snadná utkání s Kanadou, Indonésií, Nigérií, Belgií a Bosnou a Hercegovinou. Všechna výsledkem 3:0 a všechna byla především přípravou pro play off o postup do elitní divize. Vítězství nad Egyptem bylo prvním krokem, bohužel, pak přišla prohra s Itálií a konec nadějí. Společně se Slováky se Češi dělili o 27. příčku, což bylo určitě zklamání.

První titul pro STENmarketing

Když se Petr Korbel vracel z posledního zahraničního angažmá, rozhodl se vybudovat kvalitní tým extraligový tým, který by měl šanci usilovat o titul. V první sezoně 2012/2013 vypadl v semifinále, pak ale posílil o Pavla Širučka a Josefa Šimončíka. V následujícím ročníku už hráči STENmarketingu HB Ostrov Havlíčkův Brod v semifinále vyřadili obhájce titulu El Niño Praha a hráli o titul. Finálová série s DTJ Hradec Králové měla čtyři kapitoly. V první ještě uspěl klub z východu Čech, pak ale zabojoval tým z Havlíčkova Brodu. Poslední utkání skončilo těsně 4:3 a znamenalo premiérový titul.

Ještě dramatičtější bylo finále extraligy žen mezi Hodonínem a Břeclaví. Oba celky se střídaly ve vítězstvích a rozhodoval až pátý vzájemný duel. Ten zvládly lépe před vlastním publikem hráčky Hodonína a po smé zvedly nad hlavu pohár pro vítězky.

Za veliký úspěch mohli považovat dva mladí čeští reprezentanti nominaci na II. Letní olympijské hry mládeže. David Reitšpies a Kristýna Štefcová vyhráli juniorské mistrovství republiky a v čínském Nankingu spolu vytvořili smíšené družstvo. Ve skupině porazili Austrálii a Singapur, prohráli s týmem Evropy a postoupili do osmifinále. V něm už nestačili na Jižní Koreu. V soutěžích jednotlivců pak Reitšpies postoupil až mezi šestnáct nejlepších a po prohře s Taiwancem Yang Heng-Wei obsadil dělené 9. místo. Štefcová ze skupiny nepostoupila, probojovala se do semifinále útech a skončila na 19. místě. Mimochodem, z vítězství na turnaji se radoval v družstvech i ve dvouhře Číňan Fan Zhendong, pozdější světová jednička a jeden z nejlepších hráčů současnosti.

Opět nešťastná minitabulka

Na evropském šampionátu družstev v portugalském Lisabonu obhajovaly české ženy bronzové medaile ze Schwechatu. Ve skupině začaly dobře, porazily Švédsko 3:2. Jenže pak přišla porážka 1:3 od nepříjemných Bělorusek a výhra nad Ukrajinou. Dvě výhry by za normálních okolností stačily na postup do čtvrtfinále, jenže Švédky porazily nečekaně Bělorusko a přišla na řadu tolik neoblíbené počítání bodů v minitabulce tří týmů. Nebylo to tentokrát tak těsné, jako například v roce 2010 v Ostravě, ale stejně jako tehdy, ze hry vypadl český tým. První skončily Švédky a společně s nimi postoupily Bělorusky. Češky bojovaly o konečné 9. místo, což se jim po výhrách nad Tureckem, Portugalskem a Francií povedlo.

To muži se v základní skupině příliš nevyznamovali. Prohráli postupně s Chorvatskem, Maďarskem i Ruskem a museli rovněž hrát jen o umístění s hrozbou sestupu do druhé divize. Prohráli s Řeckem, pak naštěstí porazili Itálii a Rumunsko, takže skončili třináctí.

V roce 2015 se poprvé mistrem republiky ve dvouhře stal Pavel Širuček. V Hranicích na Moravě porazil ve finále nečekaného finalistu Františka Plačka. To Hana Matalová už pocit vítězství na domácím šampionátu znala. Po roční přestávce opět zvládla finálový souboj a po výhře nad Ivetou Vacenovskou měla druhé zlato v kariéře.

Forma jí přitom vydržela až do dubnového světového šampionátu jednotlivců v čínském Su-Čou. Sedmičlenná česká výprava sice medaili nepřivezla, ovšem některé výsledky byly velmi potěšující. Dva české smíšené páry postoupily do třetího kola a bojovaly o postup do osmifinále. To se jim sice nepovedlo, ale mezi šestnáct nejlepších páru ve čtyřhře žen postoupila Iveta Vacenovská s rakouskou spoluhráčkou Liu Jia.

Největší radost českým fanouškům však udělala Hana Matalová ve dvouhře. V prvním kole vyřadila Thajku Komwongovou a ve druhém Japonku Sajaki Hiranovou. Až ve třetím kole byla nad její síly Jiang Huajun z Hongkongu. Svedla s ní vyrovnanou bitvu, ovšem prohrála 2:4. Z dalších českých hráčů a hráček se blýsknul výhrou nad Slovincem Tokičem Lubomír Jančařík, i jeho cesta však skončila hned vzápětí, když ve druhém kole nestačil na Dána Grotha.

